

Dia 12 d'Octubre.

Al mati el mar estava mogut i el cel emboirat. Caminem encara amb el temor de trovar algun aparell obarco enemic i sembla que per a evitar-ho ens hem separat molt de la ruta normal. Fem proa mes aviat cap al nord per a cercar un pas entre les Azores i Madera. Aixi deixem lluny a les Canaries. Tot marxa a merevella sense el mes petit contratemps. No fem funcionar el Marconi per a que no pugui sapiguer-se la nostra situacio. Al vespre ~~se~~ el perill pot considerar-se completament desaparegut i tots ens felicitem de les previsions del Comité i del Capitá que han sapigut trovar la millor fórmula per assegurar la vida de tots, i amb ella possibilitar el nostre objectiu.

Dia 13 d'Octubre.

Cercar el pas entre les Azores i Madera ~~xxxx~~ ha estat d'una estrategia ~~x~~ molt afortunada pero ens ha fet anar a cercar un mar amb ~~xxxxxxx~~ un onatge fantastic. El barco sembla que aprofita tots els accidents de la superficie del mar que es veuen i molts de la profunditat que no ~~se~~ poden apreciar-se mes que pel seu moviment. Tot-hom esta marejat. Jo aguanto el tipo i faig la meva feina de metge a força de pasar hores a la llitera i no llevar-me mes que per a cumplir alguna misio concreta. Tinc la evidencia que si mantingues la mava vida normal a bordo acabaria com tots aquests pasatgers que en aquests moments pasen l'engunia del daltabaix del simpatic.

Dia 14.

Tambe hom arriba a acostumar-se rapidament a les coses dolentes. Avui el mar ha amainat un xic pero tothom ha reaccionat i ja aguantem el tipo. El mes importatnt de tots el que pasa al barco es la seva dinamica marinera. Els competents diuen que aquest barco es molt bõ per que es molt mariner i esser molt mariner vol dir que reacciona rapidament a les empentes de les onades. Això de reacció rápida significa, en síntesi, que no para de moures i que no desaprofita cap oportunitat per a empipar un xic al pasatge.

Dia 15.

Continuem amb l'entrenament mariner.

Dia 16.

Mes entrenament. Aamb al cor diem !Aden! a la Catalunya i a l'Espanya que tenim a fora del "Manuel Armas", transformat en "Sirio". Pero ens reuten encara els espanyols que hi han a dintre.